

תהליך הלידה – הפעימה הקוסמית

[The Birthing Process – Cosmic Pulse]

חברים יקרים ואהובים, אהבה וברכות נשלחות אל כולכם. המאבק האנושי שלכם למצוא מוצא מן המבוכים, צמיחתכם והתרחבותכם, זהו אור זהב המאיר את היקום. זהו כוח רב עוצמה, אף כי ברגע זה אולי אינכם מרגישים כך בגלל הניתוק [disconnectedness] הרב שעוד קיים בכם. בהדרגה אתם יוצרים את הקשרים, עד שהכל זורם יחד ואין יותר מבוכה, אין יותר פחד, לא עוד כאב – רק שלום ושמחה. ברמה עמוקה בהווייתכם, מצב האושר העילאי הזה קיים כבר עכשיו, ובחלק חבוי בכם אתם יודעים זאת; לגרום לידיעה הזו להיות זמינה, זו המשימה הגדולה שכולכם לקחתם על עצמכם.

ברגעים בודדים אתם חווים את יד האלוהים בחיכם, את נשימת האלוהים. רגע כזה עשוי להתרחש בכל עת ועשוי להיגרם מחוויות מסוימות בתוכם או מחוץ לכם. ברגעים כאלה, הפנימי והחיצוני מתמזגים והופכים לאחד. ברגע כזה, אתם יודעים את המציאות של אלוהים; לא נותר כל ספק לגביה. השלום והשמחה שאתם חווים בזמן כזה לא ניתן להביעם במילים. אתם יודעים כי כל המטרות המבודדות שאתם מתפללים אליהן נפגשות בנקודה מרכזית אחת, לחוויית המציאות של אלוהים. כאשר כך קורה, אתם כבר טהורים – לפחות באותו הרגע – שכן טוהר רוחכם, ללא העומס וההפרעות, משתחרר מבעד לכל השריונים והשכבות. אתם טהורים, ולכן אין בכם צורך להתפלל להיטהרות.

באותו הרגע אתם יודעים את כל שעליכם לדעת – לכן אין לכם צורך להתפלל לתובנה, להארה ולהבנה; אתם מבינים, אתם יודעים, אתם מוארים. ברגע כזה האהבה זורמת בכל ניס בגופכם ובנשמתכם – לכן אין לכם צורך להתפלל לאהבה. ברגע כזה אתם מפעילים את כוח הריפוי הגדול ביותר שקיים – לכן אין לכם צורך להתפלל לריפוי. ברגע כזה יש לכם כוח, דמיון, תושייה ויצירתיות – כך שאין לכם צורך להתפלל להצלחה. ברגע כזה יש לכם גם אמת-מידה, כך שאתם יודעים מה נכון ואפשרי לקיומכם הארצי בנקודה זו באבולוציה שלכם.

בהתרחש רגע נדיר כזה, אתם שטופים בחסד אלוהים. כל התפילות שלכם זורמות לנקודה מרכזית אחת. דרך החוויה הזו אתם מגיעים להבנה כי כל שעליכם להתפלל אליו הוא לחוות את נוכחות האל, את יד-אלוהים בכל החיים, את נשימת-אלוהים בקיומכם אתם. אולם עד אז, לעתים קרובות ייתכן שיהיה צורך לחלק [divide] את התפילות שלכם למען הבנה עמוקה-יותר של מה נדרש בכל זמן נתון בחיכם, כאשר נשמתכם זקוקה להתרשם מהיבטים מסוימים הזקוקים למיקוד. אין זה אומר שעליכם לחדול עתה מלהתפלל למטרות ספציפיות הממלאות את התמונה כולה [that fill out the total picture]. אולם יבוא הזמן שבו אתם פשוט מתפללים לאפשרות ליצור קשר עם כוחו ונוכחותו של אלוהים בלי להמתין לאירועים מיוחדים, שבהתחלה מגיעים רק לעתים נדירות וכביכול תלויים בנסיבות חיצוניות. בסופו של דבר תהיו ללא עומס ומשורררים כל כך, עד שהאור יגיע לעתים קרובות יותר. בהתחלה תהיה זו התרחשות בלתי ישירה ובלתי רצונית לכאורה שנראית לא קשורה אליכם בשום דרך; אולם זוהי תוצאה ישירה של השקעת מאמצים, כוונות חיוביות ומחויבות לרצון האל. נותר מרחק, עם זאת, בין סיבה לתוצאה ברמת הרושם החיצוני, בגלל הזמן. חוויתם כבר כי ככל שאתם צומחים רוחנית, סיבה ותוצאה מתקרבות זו לזו עד שניתן לראות קשר ישיר ביניהן. כאשר הדבר קורה בחוויית כוחו ונוכחותו של הבורא, הגעתם להגשמה-עצמית. טיהרתם ואיחדתם את עצמכם. אתם יכולים אז להיות אחד עם אלוהים כרצונכם. זהו הרצון החיצוני, אבל כאן הוא תואם לחלוטין את רצונו של הגבוה-מכל.

תהליך צמיחה הדרגתי זה תלוי בנכונותכם לפתוח את הלב, ונראה כי פתיחת הלב דורשת אומץ מסוג מיוחד. עליכם להיות מוכנים להסתכן בסכנות הדמיוניות של להרגיש באמת מן הלב, להרגיש את עצמכם, את האהבה שלכם, את הפגיעות שלכם, את יפי הבריאה, את החיבה לאחרים הנאבקים לנסות ולמצוא את האור. כאשר אתם נכונים ומוכנים לכך באמת, רוח המשיח תיטול פיקוד ותבצע את ה"ניתוח" להסרת הנעילה ההדוקה – שקיימת כבר אלפי שנים – מלבכם. ככל שלבכם פתוח יותר, כך יכול אלוהים להיכנס אליו בכל פאר המציאות שלו; תהיו נגועים בנשימתו לעתים קרובות יותר, תחושו את ידו בכל הדברים.

בהרצאה זו ברצוני לדון בחוק תזמון מסוים הנוגע להתפתחות כל ישות. בוודאי חשתם את החוק הזה ואולי אתם אפילו יודעים עליו במעורפל, אבל חשוב להבין אותו על בוריו. לפי חוק זה, קיים רצף-זמן [a time sequence, השתלשלות-אירועים] מסוים והכרחי בנתיב של הפרט. רצף הזמן של כל ישות הוא שונה לחלוטין. משהו שצריך להתרחש אצל אדם אחד כבר בהתחלה, כי זהו מפתח בסיסי שבלעדיו לא ניתן להשיג באמת שום דבר נוסף, עשוי לבוא רק מאוחר הרבה יותר אצל אדם אחר. ידוע לכם שאתם עובדים עם רמות ושכבות שונות; אתם יודעים על התנועה הספיראלית שמביאה כביכול את אותו הרצף [את אותה השתלשלות-אירועים] פעם אחר פעם. מגיעה הנקודה שבה ספיראלה מסוימת נפתרה ויושבה באמת, והיבט "חדש" לחלוטין מופיע בקדמת הבמה, היבט כה מוזר ובלתי מוכר עד שהוא נראה מפחיד מעט בהתחלה. "האם זה באמת אני?" אתם שואלים.

זו לא רק שאלה של להגיע לרמה עמוקה יותר של אותה הבעיה. הרמה העמוקה-יותר מביאה אל קדמת הבמה חומר חדש שלא ניתן היה להתמודד איתו קודם, והיא גם מביאה הרגשה של חוסר תקווה לגבי היטהרות-עצמית. "האם זה לעולם לא ייגמר?" אני רוצה להזהיר אתכם לגבי ההרגשה הזו ולומר לכם שהיא סימן טוב להתקדמות עמוקה.

בחיי האדם הממוצע, המרוחק מאוד מכל נתיב של עימות-עצמי, המתעלם מעצם האפשרות של צמיחה פנימית והתפתחות, היבטים שהיו נסתרים [בחיי הקודמים] נלקחים עתה [בחיי הבאים] כמשימות חדשות לגלגול החדש. נסיבות וסביבות ספציפיות נועדו להוציא לאור את ההיבטים שלא יכלו להתבלט בגלגול הקודם, היכן שהנסיבות והסביבות חייבות היו להפעיל חומר אחר.

אצל אנשים שהולכים בנתיב אינטנסיבי כמוכם, עשוי לקרות שמהו שבנסיבות "נורמאליות" היה ממתין לגלגול עתידי, משתחרר עכשיו. לוח הזמנים הפנימי הכין את הנשמה לכך עכשיו, היות שכל העבודה שנועדה להתבצע בחיים האלה נשלמה לפני סיום החיים הפיזיים.

המפגש עם משימות נוספות שלא הייתם בטוחים שתוכלו להתמודד איתן בגלגול הזה עשוי להיראות לכם מעל ומעבר. הייתם מעדיפים להשאיר אותן לשלב מאוחר יותר, אחרי שצברתם כוחות חדשים בביתכם הרוחני. לעתים קרובות זה נכון ואתם לא מנסים אפילו ליטול על עצמכם את המשימות החדשות. אך כשאתם כן עושים את הניסיון, הרווח הוא עצום; הוא מייצג "חיסכון" רב לאין שיעור עבורכם. הרבה אנרגיה, הוצאות, זמן ויצירתיות נחסכים, שאחרת צריכים היו להתחלק על פני גלגולים חדשים שנועדו במיוחד למילוי המשימות האלה.

כמו כן אין לשכוח שכאשר החומר הנוסף והחדש בא לידי ביטוי, הוא לעולם לא מופיע בלי הסכמה מלאה מצדכם. לפעמים אתם רוצים לקחת על עצמכם את המשימה והיועצים הרוחניים שלכם לא מסכימים איתכם. תכופות הם מעודדים אתכם ומזהירים אתכם על הקשיים. אבל במצב של תודעה וחזון מורחבים אתם מבינים עד כמה כדאי לקחת על עצמכם משימה נוספת באותו הגלגול עצמו.

לפני זמן רב דנתי בכמה היבטים של תהליכי הגלגולים. אולי אתם זוכרים שאמרתי אז כי בהכנה שלפני הגלגול, תוכנית החיים מותווית בצורה מדויקת ונחקקת בחומר הנשמה. אני אומר לכם עתה שחומר הנשמה מכיל הרבה יותר מאשר את תוכנית החיים של הגלגול הנוכחי. קיימת תוכנית כוללת המראה מה הושג בעבר, ויש משימות למלא בעתיד, שכבה על גבי שכבה כביכול. קשה להעביר את העובדות הרוחניות האלה במונחי אנוש. הן עשויות להישמע פשוטות מדי ולכן להטעות. כמובן, במציאות שלנו אין דבר כמו למעלה או למטה, מתחת או מעל, או לצורך העניין, זמן. על כן איננו יכולים לדבר על עבר ועתיד. אולם קיים רצף, מקצב הזורם במסלולו הטבעי. צעד אחד חייב לעקוב בצורה הגיונית אחרי הצעד שלפניו. לכל צעד או שלב יש משמעות ואין כל אפשרות לבצע אותו בנקודה לא נכונה ברצף. רק במובן הזה יש עבר או עתיד, שכבות מעל ושכבות מתחת.

לעתים קרובות ציינתי שבני אדם חווים לפעמים לידה-מחדש במסגרת הגלגול הנוכחי. כאשר ישוע דיבר על הצורך להיוולד מחדש, הוא לא התייחס רק למציאות הגלגולים; הוא התכוון גם לכך שעל מנת לחוות את האמת אודות האל החי בפנים, חייבת להתרחש לידה-מחדש. הדבר מתאפשר כאשר תוכנית-החיים לגלגול הנוכחי מתבצעת במלואה, ולאחר מכן משתחררות התוכניות שיכולות היו לחכות להתגשמות בגוף הבא.

אין שום מקרה, לעולם, שבו תהליך הלידה הוא תופעה חד-פעמית. התהליך הוא תמיד הדרגתי. אפילו במישור הפיזי לבדו, האדם לא נולד שלם. התינוק עוזב את רחם האם, ובהתחלה הופך רק לישות פיזית נפרדת. אפילו ההפרדה הפיזית לא נשלמת מיד; עובר זמן עד שהאם והילד הם ישויות נפרדות באמת, ואני לא מתכוון במונחים של עצמאות ואי-תלות [self-sufficiency], כי כמובן שהילד לא מסוגל לדאוג לעצמו לאורך זמן.

אם תחשבו היטב, תשימו לב כי כל שנות הילדות הן חלק מתהליך הלידה. המיינד הולך ומשתחרר בהדרגה ונולד אל תוך המציאות הפיזית. ביתר הדרגה ומאוחר הרבה יותר, טבעו הרוחני של האדם וערכיו הגבוהים עשויים להיוולד. עם זאת, לעתים קרובות הם עשויים להיוותר במצב טרום-לידה, ממתנינים להשתחרר בקיום עתידי. כישרונות זקוקים לעתים קרובות לזמן כדי להיוולד, לזמן ניכר ברוב המקרים; הישגים שהנשמה רכשה בחיים קודמים זקוקים לטיפול; הכישורים הטכניים הנלמדים בגוף זה צריכים להיטמע על מנת לתת לידע הפנימי כלי ראוי להתבטא דרכו.

הגיע זמנכם ידידי להיות מודעים יותר לאפשרויות האלה, לתהליכים גלגוליים המגיעים אל פני השטח רק עתה – או בתקופה מאוחרת יותר – כאשר התבצעה מספיק עבודת-שטח, כאשר תוכנית החיים הנוכחית שלכם הוגשמה. עליכם להאזין ברגישות רבה פנימה, אל תוך תהליך נתיב-ההתמרה שלכם בכללותו, ולפעמים לרכוש די מרחק מעצמכם כדי לקבל תמונה כוללת; תוכלו לחוש אז את תחילתו של תהליך לידה-מחדש. יש כאלה שאצלם הדבר כנראה לא יקרה, לא בהכרח משום שאינם עובדים במסירות על ההיטהרות שלהם כמו אחרים, אלא אולי משום שהמשימה הנוכחית היא עצומה ומקיפה כל כך עד שהיא מספיקה להתגלמות בגוף הזה. כך שאל תצפו ללידה-מחדש בכל המקרים.

כמו כן עליכם להיות מודעים להנחות פשטניות ומהירות מדי במובן זה. לעתים קרובות שלב חדש בנתיב רק מצביע על פן אחר בתוכנית-החיים הנוכחית שלכם ולא על משימה נוספת שיכולה להתבצע עכשיו או להמתין לגלגול עתידי. לא הייתי רוצה לראות את כל הקהילה הזו ממחרת בהמוניה לתת את ההסבר הזה בכל פעם שאתם נכנסים לפן אחר בהתפתחות הפנימית שלכם. רגישות מכווננת היטב תעניק לכם הבנה עמוקה-יותר לתהליכים אלה; היא גם תגרום לכם להבין שלידה אלוהית היא לעולם לא אירוע חד-פעמי. זהו תמיד תהליך לידה מתמשך.

אתם משתתפים מאוד בתהליך הלידה-העצמית שלכם באמצעות העבודה שאתם עושים בנתיב זה. חשבו על עבודת ההיטהרות כולה כעל תהליך לידה; שכן אתם באמת מולידים את הרוח הבלתי-חסומה, הבלתי-עמוסה שלכם בכל הדרה. אתם מסירים, צעד אחר צעד, את השכבות העוטפות.

כאשר הרוח שלכם נולדת, היא תמיד נולדת בשלבים. היבט אחד נולד כבר כשנכנסתם למישור הזה. חלקים אחרים משילים את העטיפות מאוחר יותר, אחת אחרי השנייה. בסופו של דבר, בנקודה מסוימת הרוח שלכם ניצבת חופשייה בלי שום דבר המכביד עליה, בלי עטיפות, בלי חסמים, בלי שכבות שצריך להסיר.

לא אוכל להדגיש בצורה נחרצת מספיק שאין להתייחס לכך בקלות ראש; לא צריך "למכור" את הרעיון הזה בכל הזדמנות [This concept should not be bandied about]. לא כל תובנה החושפת דפוס לא-מוכר עד עתה, לא כל שלב חדש, מצביעים על תהליך של חשיפת חומר שהיה עשוי ברגיל להמתין לגלגול עתידי.

אין לבלבל בין המידע שאני נותן לכם כאן לבין הנוהג של מדיומים רבים, אשר מספרים לאדם היכן, מתי ובאיזו צורה הוא או היא חיו בתקופות קודמות בהיסטוריה. מידע מסוג זה הוא בדרך-כלל – עם מעט יוצאים מן הכלל – חסר טעם, ומשרת רק סנסציה. רק כאשר

תכונות ועמדות נתונים לדיון יש לכך ערך כלשהו. ואפילו אז, ברוב המקרים, ההבנה, אם היא נחוצה, צריכה לבוא מכם, דרך התחושה האינטואיטיבית שלכם עצמכם. אז התובנה תשלים תמונה הקשורה למאבק הנוכחי שלכם, למשימה הנוכחית שלכם.

תהליך הלידה הוא תמיד, כפי שאמרתי, תהליך מתמשך. אולי יעזור לכם לדמיין את היקום כישות מולידה; כל נשימה היא פעימה שחודרת-קדימה ומחלחלת למאסה שהיתה קודם דוממת – המאסה של הריק. ברגע שהפעילה מגיעה אל המאסה הזו בעוצמה ובתכיפות מספקות, המאסה מתחילה להתרכך. נשימת החיים נכנסת, תודעה נולדת היכן שלא היו קודם חיים, לא היתה תודעה, לא היתה הוויה. כל נשימה מכילה התרחבות, התכווצות ואת הרגע הנייח בין לבין. כל אחת מתנועות אלה נועדה להרחיב את החיים, להפיץ אותם. בדרך זו פעימת החיים מתנחשת קדימה; כל פעימה היא הידחפות נוספת של כוח החיים, החודר לחומר ובהדרגה מפיח בו חיים.

כל גלגול במישור הארצי מייצג פעימת דופק אחת, נשיפה חוצה. בכל פעם שנדמה כי החיים גוועים, מתרחשת שאיפה פנימה. העוצמה של פעימת הדופק נקבעת על ידי הרצון לחיות בגוף על פני האדמה ועל ידי המידה שבה הישות ממלאת את המשימה שבעבורה היא הגיעה. אם המשימה נשללת בגלל הכחשת החיים והאמת הפנימיים, הרצון לחיות הוא חלש בדרך כלל, אם כי ההפך אינו בהכרח נכון; יש אפשרות שהרצון לחיות הוא חזק ובכל זאת הנתים נשלל. במקרים כאלה יש לרוח תקווה מוצדקת שלפחות חלק מן המשימה אולי יתקבל בכל זאת, אולי יורשה לחדור אל התודעה המודעת.

הזקנה היא נסיגה איטית של האישיות החיה לנצח. כאשר אתם בני האדם מדברים על המוות, זה נראה לנו אבסורדי, מנקודת המבט שלנו. אין ולא יכול להיות מוות, יכולה להיות רק נסיגה של החיים מן הקרומים החיצוניים והחזרתם למצב חסר-חיים. כאשר הישות בונה גוף, הגוף מורכב מחומר שעודנו חסר חיים, אבל הוא יתמלא חיים ברגע שהרוח, או הנשמה, או האיש או האישה – על כל תכונותיהם ועל כל שילובי העמדות המיוחדים אשר יוצרים את אישיותם הייחודית בנקודה זו באבולוציה – לוקחים לעצמם את הקליפה הזו [נכנסים לגוף].

כל גלגול נוסף מייצג הידחפות נוספת אל תוך [החומר] הדומם. בהדרגה רבה מאוד, פעימת דופק החיים תהפוך, בהקשר מסוים זה, לחזקה כל כך, עד שהחומר חדל להיות רק חומר, הוא כבר לא הופך לדומם; הוא נשאר לנצח חדור רוח. הוא הפך למעודן כל כך, הוא רוטט בתדר גבוה כל כך עד שאינו יכול עוד להירקב; הוא הפך כל-כולו לרוח. הוא נספג ברוח, בחיים, בתודעה, עד שהפך לרוח, לחיים, לתודעה. אלה לא ספקולציות סרק. במישור הארצי שלכם אתם יכולים לראות שזה נכון באמצעות עובדה פשוטה מאוד: הארכת החיים, הגיל הממוצע של האדם. עד לא מזמן בהיסטוריה שלכם, הגיל הממוצע היה שלושים שנה. עתה הוא שבעים שנה. בעתיד הלא רחוק, אפילו במונחי הזמן שלכם, הגיל הממוצע יהיה מאה שנה ויותר. המשמעות הפנימית של עובדה זו היא שהחומר חדור-חיים בצורה חזקה יותר. לחיים יש לפיכך כוח-הישארות גדול יותר; ההידחפות-קדימה של פעימת הדופק יכולה לחדור עמוק יותר.

כל דבר בבריאה קיים הן במאקרוקוסמוס והן במיקרוקוסמוס. כל דבר חוזר על עצמו שוב ושוב בפרופורציות שונות, בדרגות שונות, בדרכים שונות. לפיכך, נשימת החיים, מחזורי החיים, עקרונות החיים קיימים כולם באמת-המידה הקטנה ביותר והגדולה ביותר, על בסיס אותם תנאים וחוקים יצירתיים. יועיל לכם לדמיין את החיים כתופעת נשימה מתמשכת, שבה כל גלגול מייצג פעימת-דופק אחת; כל נסיגה מן החומר, ראו אותה לא כגוועת החיים, אלא כנסיגה מן החומר, כשאיפה פנימה. ראייה כזו תחזק אתכם ותפתח שערי הבנה חדשים.

חשוב ביותר להבין לחלוטין מה נותן לפעימה את כוחה, לנשימת החיים, חיי-אנוש. מה קובע את נמרצות פעימת הדופק – אותה פעימה בודדת של הדופק הקוסמי שהיא הגלגול האנושי?

בטרם אדון בכך, ברצוני להוסיף שלא רק חיי אנוש ממלאים תפקיד זה. המישור הארצי מתוכנן בצורה מיוחדת כזירה לשירות המטרה הזו: "להנשים את הדומם" – או את הריק אם תרצו. כל צמח, כל בעל חיים, כל צורת חיים הקיימים במישור זה, מנשימים את החומר ומפיחים בו חיים. בהתחלה, הפחת-החיים היא זמנית בלבד, שכן כעבור זמן החיים נסוגים שוב, רק כדי לחזור ולהופיע בהפסקות. אך תגיע העת שבה החיים לא יוכלו לסגת יותר, אפילו לא מצמח, ממינרל ומבעל חיים. רטטי החומר יהיו כה מעודנים/מזוקקים עד שהחומר יהפוך לרוח, ואז נשימת החיים תימשך בדרך שבה החיים כבר לא נסוגים [מן החומר]. ההידחפות תהיה חזקה כל כך עד שהכל הוא חיים, הכל הוא רוח.

מסלול ההתפתחות האנושי נבדל מזה של צורות החיים האחרות על האדמה. אצל בני אדם, התודעה ממלאת תפקיד עיקרי. אחרי מידה מסוימת של התפתחות, התודעה יכולה לקבוע את העוצמה, את הנמרצות ואת משך הזמן של הידחפות-הפעילה, דבר המתרחש במספר דרכים.

ראשית נחוצה הבנה לתהליכים קוסמיים אלה. זו הסיבה שאני נותן את ההרצאה הזו. חשבו ודמינו את החיים במונחים אלה ותוכלו לחוש את האמת ברמה פנימית. רק במקרים נדירים ביותר יכולה ראייה כזו להיות מושגת בלי עזרה וגירוי מבחוץ. האנושות הגיעה עתה לנקודה בהתפתחותה הכוללת שבה היא זקוקה לסיוע כזה לצורך האצת התהליך.

כשאתם רואים את החיים ואת המוות כמו נשימה אחת פועמת, כשאתם חווים את הרוח כגודל קבוע [a constant, מונח מתמטי] הנדחף אל תוך החומר, כל תמונת העולם שלכם הולכת להשתנות. אם אתם מרשים למודעות החדשה הזו לצמוח בכם, להשתלט על הווייתכם, אתם חייבים לחוות את החיים, את המוות ואת כל ההתרחשויות בדרך שונה מאוד; הדרך הזו היא משחררת והיא תחסל את הכעס, הזעם והפחד הקיומיים לגבי החיים והמוות, כנדון בהרצאה אחרת לא מזמן. אבל לא מספיק לשמוע ולתיקק זאת כ"אינפורמציה רוחנית" נוספת. עליכם למתוח את הדמיון, את החושים הפנימיים, את הראייה המעמיקה שלכם ובהדרגה להפוך ידע זה לניסיון חווייתי משלכם.

גורם מכריע נוסף הוא כמובן העמדה שלכם. כאשר מגיעים קשיים, אנושי להרים ידיים. כשאתם נבוכים או כאובים, כשאתם מאוכזבים או אומללים ממשוה, נורמאלי ביותר לומר נואש; אינכם יכולים שלא להתייאש. אבל עם צמיחת המודעות החדשה הזו בתוכם, יש לקוות שתלמדו בהדרגה [you will perhaps gradually learn] שחינוי ביותר לא לתת לנמרצות שלכם כלפי החיים להתערער [to keep your vigor toward life intact], ולא להרשות לחוויות שליליות להחליש בכם את הפעימה הפנימית. הרצון הפנימי שלכם משפיע ישירות על פעימת הדופק של כוח-החיים שלכם. הבחירה לרצות להשתלט על המצב, לעשות כמיטב יכולתכם, ללמוד ממנו, לחיות אותו

במלואו, משפיעה ישירות על הנמרצות של פעימת הדופק הקוסמי המפיחה חיים בקיומכם האישי. לשם כך דרושים, בנוסף להבנת התהליכים הקוסמיים, רצון-טוב, אומץ-לב ואמונה, ואלה יהיו לכם באותה המידה שבה אתם רוצים באמת למלא את חלקכם בבריאה. כל הוויה נבראת, ללא יוצא מן הכלל, ממלאת תפקיד זה, שכן כל הוויה היא ביטוי ישיר של הבורא; בכל הוויה חי חלק מן הבורא. כל תוכנית הישועה היא מאמץ משותף [a conjoint effort] להחדיר חיים בכל, להחדיר תודעה, להחדיר שמחה-אלוהית מעודנת [exquisite] כל כך עד שמילים לא יכולות להביע אותה.

ציינתי קודם שהכל קיים במיקרוקוסמוס ובמאקרוקוסמוס וחוזר ונשנה פעמים רבות, שכן עקרונות הבריאה הם מושלמים ומסוגלים להסתגל למצבים ולתנאים רבים ושונים. הבה נחשוב כעת על תופעת פעימת הדופק. בגוף האדם, פעימת הדופק מצביעה על סימני חיים, על תפקוד הלב, על זרימת הדם בעורקים. בקנה מידה גדול יותר, כל חיי אדם מבטאים פעימה אחת של הדופק הקוסמי. פעימת הדופק הבודדת שמהווה לגול שלם מורכבת מריבוי פעימות דופק קטנות. במשך החיים, פעימת הדופק הקוסמי מזרימה שוב ושוב את הדם הרוחני אל תוך חומר קשוי ודומם. פעימות הדופק האלה שונות בעוצמתן. לעתים הפעימה היא נמרצת, פעמים אחרות היא נחלשת.

ניתן לראות איך אותו העיקרון היצירתי חוזר על עצמו ובא לידי ביטוי בדרכים שונות. ציינתי קודם שבמקרים בודדים, בן או בת אדם עשויים לחיות את גלגולם הבא, או לפחות את חלקו, באותה תקופת חיים, אם משימת החיים כבר בוצעה במלואה [totally fulfilled]. במקום נסיגת החיים, פעימת דופק חדשה נכנסת לפעולה ומבשרת על מערכת תנאים נוספת, על משימה נוספת – תכופות במסגרת אותה המשמה הכוללת, כך שנסיבות החיים החיצוניות לא חייבות להשתנות כלל. לפעמים, לעומת זאת, הנסיבות עשויות להשתנות בצורה דראסטית.

לעתים קרובות, פעימת הדופק החדשה היא חלשה בהתחלה. אירע שבר, אף כי זהו לא שבר כה בוטה [crass] כמו למות מוות גופני ולחזור ולהיוולד מאוחר יותר בתנאים חדשים לחלוטין. אבל השבר בכל זאת קיים; האדם חווה לעתים קרובות משבר אינטנסיבי, ולפעמים ממושך. היות שהמשבר כואב, הוא מחליש את פעימת הדופק. רק אחרי הבנת וקבלת החיים החדשים במלואם יכולה המשכיות חדשה להתחיל להתפתח, ופעימת הדופק הקוסמי החדשה בישות יכולה לחדש את פעילותה במלוא המרץ.

כאשר אתם שומעים מילים אלה, אתם עשויים לפחד מהתרחשות כזאת. אתם עשויים לחשוב שעדיף להתקדם בשלבים איטיים. אני אומר לכם שגם חוץ מן הערך העצום להתפתחות האישית ולמשמה הכוללת שלכם בתוכנית הגדולה, זו שגיאיה לחשוב שהמעבר לגלגול חדש בתוך אותו הגוף הוא טראומטי יותר מאשר השבר הגדול של למות ולהיוולד מחדש. אצל בני אדם רבים, הפחד מן המוות גורם למותם להיות טראומטי; האיום מהכחדה מונע מן הישות לחוות את מתיקות המעבר. במקרים רבים המתיקות יכולה להיחוות רק מאוחר הרבה יותר, אחרי הכריתה של האמיתי מהזמני.

הלידה היא תמיד טראומטית וכואבת; דיברתי על כך בהקשר אחר. האישיות נאלצת להיחזק אל תוך מבנה צר ולוחץ, וזו חוויה כואבת. כאשר רואים את המאבק וההתנגדות של תינוק, לא קשה לחוש זאת. גם לישות זו טראומה, לפני תחילת תהליך הלידה אל תוך החומר, לוותר זמנית על המודעות המלאה ולהמתין למודעות שתשוב להתעורר לאיטה בשלבים. הדבר נראה מסוכן [risky] מאוד; האם כל מה שאתם יודעים בתור רוח שדבר לא מכביד עליה, האם כל זה יגיע אל המוח מבעד לחומר ולחוויות המעורפלות שבחיים הגשמיים? האם לא עדיף הרבה יותר להישאר בהמשכיות שרכשתם לעצמכם מצמיחה והתפתחות? השבר בתודעה יכול להימנע בדרך זו.

הדבר לא תמיד אפשרי, אך לעתים ההתפתחות נמשכת מהר מאוד והיטב כאשר הזדמנות כזו מופיעה. עם זאת, כפי שאמרתי קודם, אל תניחו שום הנחה במהירות רבה מדי ושוטפת מדי. מוטב להניח לזה לחיות בתוככם כשאלה שעשויה למצוא תשובה או לא. אם הכרחי וחשוב שתדעו, אם אתם פתוחים בלי שום רעיונות מוקדמים לכאן או לכאן, אתם תדעו. ודאי וודאי שאל לכם לשאול אותי האם זהו המצב או לא.

יש האצה כללית בתהליך האבולוציה שמתבטאת במגוון דרכים. אחד הביטויים הוא שידע על המציאויות הפנימיות נעשה נגיש לציבור הרחב. אין לכך תקדים בהיסטוריה שלכם; הדבר עוד לא קרה מעולם. בזמנים עברו היו רק קומץ נבחרים שיכולים היו להצטרף לאגודת סתרים אזוטריים, מה שנקרא בתי ספר למסתורין, שם הופץ הידע אודות אמיתות פנימיות, ערכים אמיתיים ותהליכי היטהרות. בימים אלה הידע פתוח ונגיש לכל, אף כי נשמות רבות המגיעות אל המישור הארצי לא עושות שימוש באפשרות הזו. לחלקן חסרה התפתחות ולפיכך גם הבנה. אחרות מסוגלות להבין אבל אינן יוצאות מן ההתנגדות והאדישות שלהן לעשות זאת. הן אינן מגשימות את הפוטנציאל שלהן.

ביטוי נוסף להאצה בהתפתחות הוא בדיוק מה שהסברתי בהרצאה זו: האפשרות לחשוף שכבות נשמה שהיו ממתונות ברגיל להתגלמות עתידית.

בהאצה הולכת וגוברת זו של תנועת החיים האלוהיים, חדירת החיים אל תוך הריק מעמיקה ומתחזקת יותר עם כל התגשמות בגוף. תנועה זו מגיעה אפילו אל אלה שאינם מגשימים את כל הפוטנציאל שלהם, או שנמצאים עדיין במקום נמוך הרבה יותר בסולם התודעה. אפילו עצים, צמחים, ציפורים, משתתפים. משך החיים שלהם אינו ארוך יותר במונחים שלכם, אבל התנועה הכללית גורמת להווייתם האמיתית והנצחית לחזור עמוק יותר אל תוך החומר, וכך החומר משתנה אחרי שחיה נסוגים ממנו. התהליך כולו מתגבר ומואץ. התוצאה היא תופעה מסוימת, שאם רואים אותה מבחוץ ומחוץ להקשר, עשויה להיראות כסותרת את מה שאני אומר. בעידן שלכם, יש איזון חדש בין נשמות מפותחות לנשמות לא מפותחות; ככל שהרוחות המפותחות-מאוד מגיעות עתה אל המישור הזה במספרים הולכים וגדלים, כך הולך וגדל גם מספר הנשמות הלא מפותחות שמגיעות אל המישור הזה. בזמנים עברו ההבדלים היו חריפים הרבה פחות. היה איזון רב הרבה יותר [there was a much greater leveling]. היגלולים הפרימיטיביים של הנשמות שאינן-מפותחות-במיוחד היו פחות מורגשים. עתה ההבדלים הם בולטים מאוד.

מבחינתכם, כאנשים שעובדים בנתיב זה, חשוב להיות מודעים לתהליכים קוסמיים וכלליים אלה וחשוב לשלב אותם בהבנה שלכם אודות העולם ועצמכם. בשלבים מסוימים ידע כזה לא היה עוזר לכם כלל ולא היה רלוונטי לדברים שאתם נקראים להתמודד איתם. אבל מגיע הזמן שיש לו חשיבות, לא רק לאחדים מכם באופן אישי, אלא לכלל הישות של נתיב ההתמרה. שכן מה שקורה לכם אישית, חוזר על

עצמו בקנה מידה גדול יותר – תמיד. כך שהאינדיבידואליות שלכם היא תא בישות-נתיב-ההתמרה. ישות-נתיב-ההתמרה היא תא בישות-המישור-הארצי. ככל שכל תא הוא בריא יותר, כך מתפקד האורגניזם כולו בצורה טובה יותר, ובריאות כוללת ידע והבנה. ישות-נתיב-ההתמרה שלכם נולדה-מחדש כבר מספר פעמים. היא תמשיך לעשות זאת אם תתנו את המיטב לאמת ולהתפתחות שלכם עצמכם ולמשימה שאתם חלק מבורך ממנה. אני אומר לכם זאת עתה משום שבתקופה הזו אתם, כקהילה, עוברים תהליך מסוג זה. דרך הבנת העובדה הזו יהיה לכם קל הרבה יותר לגשש ולחפש, להיאבק ולהימתח כדי למצוא דרכים חדשות להיות, לחולל שינויים שבסופו של דבר, אם תרשו להשראה האלוהית להגיע אליכם, יכולים להוות רק ברכה לכל אינדיבידואל המצטרף ליוזמה זו, בכל הרמות. היו חסרי-פחד באמון [trust] שלכם ובאמונה שאתם מעורבים במשהו גדול יותר לאין שיעור מהדאגות האישיות הקטנות שלכם, דאגות שאתם מייחסים להן לעתים חשיבות לא פרופורציונלית. רוח המשיח נמצאת איתכם בכל עת ובכל דבר. ברכותיו של האל מאפשרות את [ביצוע] המשימות הרגילות ביותר שלכם, כי הן משרתות את המטרה האלוהית. הניחו לשמחה הפנימית שלכם לעלות אל מודעותכם, כי יש רק סיבה לשמחה. נערך על ידי ג'ודית וג'ון סאלי

למידע איך למצוא ולהשתתף בפעילויות של נתיב ההתמרה ברחבי העולם, אנא כתבו:

The Pathwork® Foundation
PO Box 6010
Charlottesville, VA 22906-6010, USA
Call: 1-800-PATHWORK, or
Visit: www.pathwork.org

ההודעות הבאות נועדו להדריך אתכם בשימוש בשם Pathwork® ובחומר המובא בהרצאה זו. שם רשום לצורכי מסחר ומתן שירותים: Pathwork® (נתיב ההתמרה) הוא סימן רשום בבעלותה של The Pathwork Foundation (הקרן לנתיב ההתמרה) ואין לעשות בו שימוש בלי היתר מפורש בכתב מאת הקרן. הקרן עשויה, על פי שיקול דעתה הבלעדית, לאשר שימוש בסימן Pathwork® על ידי ארגונים או בני אדם אחרים, כגון ארגונים מסונפים וסניפים.

זכויות יוצרים: זכויות היוצרים לחומר של Pathwork Guide – המדריך לנתיב ההתמרה – הם רכוש הבלעדי של קרן Pathwork. שכפול הרצאה זו מותר רק עם עמידה בתנאים של מדיניות הסמל המסחרי וסימון המוצר וזכויות היוצרים של הקרן, אך אין לשנות או לקצר את הטקסט בשום צורה שהיא, וגם אין להסיר את סמלי זכויות היוצרים, הסימן המסחרי וסמל המוצר או כל הודעה אחרת. גביית תשלום מותרת אך ורק על עלויות השכפול וההפצה. כל אדם או ארגון העושים שימוש בסמל המסחרי של הקרן לנתיב ההתמרה נחשב כמי שהסכים לעמוד במדיניות הסמל המסחרי, סימון השירותים וזכויות היוצרים של הקרן. להשגת מידע או עותק של המדיניות, נא ליצור קשר עם הקרן.

by Eva Broch Pierrakos

© 1996 The Pathwork® Foundation (1996 Edition)